

DE RELIGIE VAN DE ROMEINEN EN DE GRIEKEN

door: SHAYKH AL-ISLĀM IBN TAYMIYYA

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

In de naam van Allah,
de Barmhartige, de Genadevolle

Shaykh al-Islām Ibn Taymiyya zei het volgende in zijn welbekende boek waarin hij de christenen weerlegt, getiteld *Al-Jawāb aṣ-ṣaḥīḥ li-man baddala Dīn al-Masīḥ* (1/344-346):

“De Romeinen en de Grieken waren afgodenaanbidders. Zij aanbaden ‘hemelse’ tempels en aardse afgodsbeelden. De Masīḥ (‘Īsā b. Maryam) ﷺ stuurde boodschappers om hen uit te nodigen naar de Religie van Allah. Sommigen van hen vertrokken tijdens zijn leven en anderen vertrokken nadat hij naar de hemel was opgestegen. Zij nodigden hen uit naar de Religie van Allah, de Verhevene.

Vervolgens trad men de Religie van Allah binnen. Zij bleven een tijd lang in deze situatie. Vervolgens verleide Satan een aantal mensen om de religie van de Masīḥ ﷺ te veranderen. Zij innoveerden een religie die was samengesteld vanuit de Religie van Allah en Zijn Boodschappers; de Religie van de Messias, en vanuit de religie van de afgodenaanbidders.

Deze afgodenaanbidders aanbaden afgodsbeelden in de vorm van een lichaam met een schaduw. Dit was de religie van de Romeinen en de Grieken. Dit was de religie van de filosofen uit Macedonië en Athene, zoals Aristoteles en soortgelijke 'wandelende' filosofen.¹ Aristoteles leefde ongeveer driehonderd jaar voor de Masīḥ ('vóór Christus'). Hij was de minister van Alexander (de Grote), de zoon van Philippus, de Griek, de Macedoniër, waarmee de Romeinse jaartelling van de joden en de christenen aanvangt.² Hij en

¹ Zij werden wandelende filosofen genoemd, omdat zij soms wandelend les gaven. [A]

² Het lijkt er op dat Shaykh al-Islām Ibn Taymiyya het hier heeft over de Seleucidische kalender. Deze begint echter niet tijdens het leven van Alexander de Grote, maar een aantal jaar na zijn dood, in het jaar 312 v.Chr. Deze kalender werd veelal gehanteerd in het Midden-Oosten tot aan de komst van de Islam. [A]

zijn volk waren afgodenaanbidders die afgodsbeelden aanbaden. Hij werd niet 'Dhū al-Qarnayn' genoemd en hij is niet de Dhū al-Qarnayn die wordt vermeld in de Qur'ān.³ Deze Macedoniër (Alexander de Grote), heeft nooit het (oorspronkelijke) leefgebied van de Turken bereikt, noch heeft hij de 'barrière' gebouwd. Hij is slechts gekomen tot aan Perzië.

Degene die denkt dat Aristoteles de minister was van de Dhū al-Qarnayn die wordt vermeld in de Qur'ān, die heeft een fout gemaakt waaruit blijkt dat hij de religies van deze volkeren niet kent, noch hun geschiedenis..."⁴

www.al-hikmah.nl

info@al-hikmah.nl

³ Dhū al-Qarnayn: Letterlijk: 'De bezitter van twee hoorns'. Hij wordt vermeld in Sūra al-Kahf. Allah, de Verhevene, zei: **En zij vragen jou over Dhū al-Qarnayn. Zeg: 'Ik zal jullie iets over hem vertellen.'** [Sūra al-Kahf (18): 83]. Er zijn verschillende theorieën over wie deze Dhū al-Qarnayn nu precies was. Een van de theorieën is dat het gaat om Alexander de Grote. Shaykh al-Islām Ibn Taymiyya behoort tot de geleerden die dat resoluut afwijzen, vanwege de genoemde reden in de tekst. [A]

⁴ Bron: Ibn Taymiyya, *Al-Jawāb aṣ-ṣaḥīḥ li-man baddala Dīn al-Masīḥ* I (Riyad 1419 AH) 344-346. Vertaling: Abū Junayd.